

שְׁלֵהֶבֶת הַלֵּב

עד בוא הקיץ, שלום לך חרף קר
רטב היית, אף הענקת אוצר יקר
גשם אשר ירד, הנחל הזורם, השיר שבלב
ריח אדמה פורייה, הירק באחו והעץ המלבב.

סדר כהלכתו, הגדה ומעדני מלך יפארו שלחנכם
כמו אותה שירת הים עוד נשמע את שירתכם
בזכותכם, הלילה הזה, הזקנה הטובה והזקן המלבין
כלם כאחד יהיו, בין יושבין ובין מסבין.

קראתי בשמם והם ענו, אמרו תודה
במבט עינים, בהגד ראש, ביד אשר אחזה רעדה
בדמעת אשר זולגת שחצתה בעצמתה קו שפתים
לכבודם ולכבודכם נשיק ארבע כוסות לחיים.

קשה המלאכה כקריעת ים סוף
להמשיך לזכות זקן וזקנה, ערגה וכיסוף
שנויים מתחוללים ואנו מתפללים
למען הבריאים ולמען החולים.

אלה הם האנשים אשר השכימו לראות את הזריחה
פניהם מאירות היו ומהן נבעו אשר ושמחה
זהב, זה הגון אשר קרן ובו נשבעו לצבע את רוחם
לב כסף היה לבם והוא עתה לב זהב טהור וחס.

אליהו הנביא הנה לפניכם יבוא ויד יושיט
יגיש כוסית של יין, זר פרחים וברכה אישית
שלֵהֶבֶת הַלֵּב הַבוֹעֶרֶת היא גחלת האש אשר לחשה
זאת השגתם בנחישות, בעמל ימים ובדרך קשה.

יש בנו עוד כח לפרץ הלאה ולקדם
כי כל הקודם זוכה, והזוכה קדם
מחר ודאי ננוח על זרי השגי האתמול
להביט בגאווה קדימה ואחורה לימין ולשמאל.

"בבית" יש על מי לסמוך, יש חזון, יש דרך חיים
כמו מלאכים הערים לעד ושומרים שערי שמים
כי אותם רצינו והם אותנו רצו, האחד את השני משלים
אז מי אותנו יעצר מלקרע את הים ולהדף את הגלים.